

Vayikra וַיִּקְרָא And He Called

Vayikra/Leviticus 1:1-5:26

The book of Vayikra, as the 3rd book of Moshe, is the heart of the Torah. It is an ancient tradition that little boys who are beginning to read will begin their study of the Torah with the book of Vayikra. Jewish teacher Avraham Yehoshua Greenbaum writes: (emphasis mine)

“...the Torah code of sacrifices and purification may appear ancient, primitive, complicated and irrelevant. But if we are willing to explore the Torah with the fresh eyes of children, ready to take the word of G-d on trust, with faith and belief, we can discover that the sacrificial system contains the keys to repentance and the healing of the soul and the entire world.”

Mark 10:15 “Assuredly, I say to you, whoever does not receive the kingdom of Yah as a little child will by no means enter it.”

Vayikra contains 247 of the 613 instructions in the Torah. Known as the book of the Levitical Law, it is considered to be the most “Jewish” of the Bible. It is also the least understood and studied by the Christian community.

The word Leviticus is derived from both Greek and Latin and means “pertaining to the Levites”. This would appear to be an appropriate title since the book is full of rituals for the priests, who were descended from the tribe of Levi, and specifically from Aharon. The word Vayikra (And he called - וַיִּקְרָא) just happens to be the first Hebrew word of the book and seems to imply nothing of the responsibilities of the priests or point to the many sacrifices and rituals contained within. Let’s dig a little deeper as we know that nothing is happenstance in the Word of יהוה.

There are several interesting teachings just on וַיִּקְרָא, the very first word. Many of them point to the unusual way the word appears in the ancient Torah scrolls. Its final letter (Hebrew reads right to left), the aleph (א), is written much smaller than the other letters:

וַיִּקְרָא

In its appearance the aleph (א) is very insignificant. The standard size letters spell out the word vayikar (וַיִּקְרָא), which can mean “and he encountered” or “and he chanced upon”. Unlike vayikra (וַיִּקְרָא), which refers to a “calling” or a “purposeful meeting by request”, vayikar (וַיִּקְרָא) suggests an “accidental meeting” or just a “mere event”.

The sages have pointed out the differences between the call to Moshe (וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה) which begins Vayikra (And יהוה called to Moshe) and יהוה’s appearance to the pagan prophet Bilaam:

Vayikra וַיִּקְרָא En Hij riep

Vayikra/Leviticus 1:1-5:26 (Hebr. Bijbel), 1:1-6:7 (NBG)

Het boek Vayikra (Leviticus), het 3de boek van Mozes, is het hart van de Thora. Het is reeds eeuwen een traditie dat de kleine jongens die met lezen beginnen, hun studie van de Thora met het boek Vayikra beginnen. De Joodse leraar Avraham Yehoshua Greenbaum schrijft: (nadruk van mij)

“...de Thoracode van offers en reiniging kan oud, primitief, ingewikkeld en onbelangrijk lijken. Maar als wij bereid zijn om de Thora met de frisse ogen van kinderen te onderzoeken, klaar om op het woord van G-d met geloof en overtuiging te vertrouwen, kunnen wij ontdekken dat het offersysteem de sleutels bevat tot berouw en het genezen van de ziel en de hele wereld.”

Marc. 10:15 “Stellig zeg ik tot u, al wie het koninkrijk van Elohim niet ontvangt zoals een klein kind, zal het in geen geval binnegaan.”

Vayikra bevat 247 van de 613 instructies in de Thora. Gekend als het boek van de Levitische Wet, wordt het als het meest “Joodse” van de Bijbel beschouwd. Het is ook het minst begrepen en bestudeerd door de Christelijke gemeenschap.

Het woord Leviticus komt van zowel het Grieks als het Latijn en betekent “betreffende de Levietes”. Dit zou een gepaste titel lijken te zijn aangezien het boek vol rituelen voor de priesters staat, die van nakomelingen van de stam van Levi waren, en meer bepaald van Aharon. Het woord Vayikra (en Hij riep - וַיִּקְרָא) is toevallig het eerste Hebreeuwse woord van het boek en lijkt niets van de verantwoordelijkheden van de priesters te zeggen of naar de vele offers en de rituelen te verwijzen die erin staan. Laten we wat dieper graven aangezien wij weten dat niets zomaar in het Woord van יהוה hwhy staat.

Er zijn meerdere interessante onderwijzingen alleen al over וַיִּקְרָא, het allereerste woord. Veel daarvan wijzen op de ongebruikelijke manier waarop het woord in de oude Torah-rollen verschijnt. De laatste letter (Hebreeuws leest van rechts naar links), de aleph (א), wordt veel kleiner dan de andere letters geschreven:

וַיִּקְרָא

De aleph (א) komt zeer onbelangrijk over. De letters in de standaard grootte vormen het woord vayikar (וַיִּקְרָא), dat “en hij ontmoette” of “en hij waagde het erop” kan betekenen. In tegenstelling tot vayikra (וַיִּקְרָא), dat naar een “roepen” of een “doelbewuste ontmoeting op verzoek” verwijst, doet vayikar (וַיִּקְרָא) aan een “toevallige ontmoeting” of slechts een “voorval” denken.

De wijzen hebben op de verschillen gewezen tussen het roepen van Moshe (וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה) waarmee Vayikra begint (En יהוה riep tot Moshe) en יהוה’s verschijning aan de heidense profet Bilaam:

Bemidbar/Numbers 23:16 *And יהוה met Balaam (וַיִּקַּר יְהוָה אֶל-בְּלָעַם), and put a word in his mouth, and said, “Go back to Balak, and thus you shall speak.”*

Thus it is pointed out that יהוה reveals Himself to the pagan Balaam by an incomplete form of address (vayikar - וַיִּקַּר), whereas to the prophets of Israel He appears in a complete form of address containing the aleph (vayikra - וַיִּקְרָא). It is worth noting that pictographically, the aleph (א) is an ox head, representing power and strength. The golden calf that the Israelites worshipped showed their association with Elohim and the ox. The aleph points to the Almighty as many of the titles for יהוה begin with this letter (א) - El (אֱל), Elohim (אֱלֹהִים), El Shaddai (אֱלֹהֵי שַׁדַּי), Elohay Tzvaot (אֱלֹהֵי צְבָאוֹת), etc. יהוה, by virtue of His leaving off the aleph in His appearance (vayikar - וַיִּקַּר), did not completely reveal Himself to the pagan Balaam. His call to Balaam was only for the purpose of accomplishing His will. The small aleph (א) in Vayikra 1:1 is also a visual of what our strong and powerful Messiah (א) did for us (humbled Himself) in order that we are now even able to RESPOND to His call (vayikra - וַיִּקְרָא) to us:

***Philippians 2:5** Let this mind be in you which was also in Yeshua the Messiah, 6 who, being in the form of Elohim, did not consider it robbery to be equal with Elohim, 7 but made Himself of no reputation, taking the form of a bondservant, and coming in the likeness of men.*

An interesting contrast on the small aleph is that you can find a large aleph in the ancient scrolls at the beginning of the first word in 1 Chronicles 1:1:

אָדָם

This is the word “Adam”. The small aleph is understood to represent the humility of Moshe (and by association, Yeshua), whereas the large aleph represents the arrogance of Adam, or man in general. We know that the cause of the first sin was the arrogant attitudes of Adam and Chava (Eve) who believed the words of the serpent who told them that if they ate from the tree of the knowledge of good and evil they would become as great as Elohim! Moshe and Yeshua... both portrayed very humble people.

Just one last thought on the aleph. Mostly, the aleph is a silent letter at the end of a word. The small aleph teaches us that we must be very sensitive to the call. For those who look, it will be visible. For those who listen, you will hear the difference. If you do not look or listen, vayikra (וַיִּקְרָא) will become vayikar (וַיִּקַּר). We do not want to be without the aleph!

For the last several weeks, we have been studying the Tabernacle, its furnishings, and the priestly vestments. We have learned “why” the Almighty desired for the Tabernacle to be built:

Bemidbar/Num. 23:16 *En יהוה ontmoete Balaam (וַיִּקַּר יְהוָה אֶל-בְּלָעַם), en legde een woord in zijn mond, en zei: “Ga terug naar Balak, en zo zult gij spreken.”*

Aldus wijst men erop dat יהוה Zich aan de heidense Balaam openbaart door een onvolledige aanspreekvorm (vayikar - וַיִּקַּר), terwijl Hij bij de profeten van Israël in een volledige aanspreekvorm optreedt met inbegrip van de aleph (vayikra - וַיִּקְרָא). Het is de moeite waard op te merken dat de aleph (א) pictografisch een ossehoofd is, daarmee macht en sterkte voorstellend. Het gouden kalf dat de Israëlieten aanbaden gaf hun verbondenheid met Elohim en de os aan. De aleph verwijst naar de Almachtige zoals veel van de titels voor יהוה met deze letter (א) beginnen - El (אֱל), Elohim (אֱלֹהִים), El Shaddai (אֱלֹהֵי שַׁדַּי), Elohay Tzvaot (אֱלֹהֵי צְבָאוֹת), enz. Door het weglaten van de aleph in Zijn optreden (vayikar - וַיִּקַּר) bij de heiden Balaam, openbaarde יהוה Zich niet volledig. Zijn roeping van Balaam was slechts voor het verwezenlijken van Zijn wil. De kleine aleph (א) in Vayikra 1:1 is ook visualisatie van wat onze sterke en machtige Messiah (א) voor ons deed (vernederde Zich) opdat wij nu zelfs in staat zijn om op Zijn roep (vayikra - וַיִּקְרָא) naar ons te BEANTWOORDEN:

***Fil. 2:5** Laat deze ingesteldheid in u zijn welke ook in Yeshua de Messiah was, 6 die in de vorm van Elohim zijnde, het geen diefstal beschouwde om aan Elohim gelijk te zijn, 7 maar Zichzelf vernederde, de vorm van een slaaf aannemend, en in de gelijkenis van mensen komend.*

Een interessant contrast bij de kleine aleph is dat u in de oude rollen aan het begin van het eerste woord in 1 Kron. 1:1 een grote aleph kunt vinden:

אָדָם

Dit is het woord “Adam”. De kleine aleph wordt begrepen als de nederigheid van Moshe (en dus ook Yeshua) voor te stellen, terwijl de grote aleph de arrogantie van Adam of van de mens in het algemeen. Wij weten dat de oorzaak van de eerste zonde de arrogante houdingen van Adam en Chava (Eva) waren die de woorden van het serpent geloofden dat hen vertelde dat als zij van de boom van de kennis van goed en kwaad aten zij zo groot als Elohim zouden worden! Moshe en Yeshua... beeldden beiden zeer bescheiden mensen uit.

Nog één laatste gedachte over de aleph. Meestal is de aleph een stille letter aan het eind van een woord. De kleine aleph leert ons dat wij zeer gevoelig moeten zijn voor de roeping. Voor hen die kijken zal het zichtbaar zijn. Want degenen die luisteren; u zult het verschil horen. Als u niet kijkt of luistert zal vayikra (וַיִּקְרָא) vayikar (וַיִּקַּר) worden. Wij willen de aleph niet missen!

De laatste weken hebben wij de Tabernakel, zijn gerei en de priestergewaden bestudeerd. We hebben geleerd “waarom” de Almachtige wenste dat de tabernakel gebouwd werd:

Shemot/Exodus 25:8 “And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them.

Last week, in an extraordinary climax to the building of the Tabernacle, we saw the Shekinah glory of יהוה come down to fill the Tabernacle:

Shemot 40:34 Then the cloud covered the tabernacle of meeting, and the glory of יהוה filled the tabernacle.

Baruch HaShem! So we’ve accomplished the goal, right? He is dwelling among us. Hmm... something is still amiss:

Shemot 40:35 And Moshe was not able to enter the tabernacle of meeting, because the cloud rested above it, and the glory of יהוה filled the tabernacle.

The glory of יהוה has come down to fill the Tabernacle, and even the faithful Moshe is not able to enter the place where He is dwelling. This leads us into the book of Vayikra:

Vayikra 1:1 Now יהוה called to Moshe, and spoke to him from the tabernacle of meeting, saying, 2 “Speak to the children of Israel, and say to them: ‘When any one of you brings an offering to יהוה, you shall bring your offering of the livestock — of the herd and of the flock.

Now instead of being called up to the summit of the Mountain, Moshe is summoned into the Tabernacle. Moshe’s communication with the Almighty would continue, only the location has changed. There are still more laws to learn. What was יהוה eager to share with Moshe? His words were instructions and commands for the future relationship of how man would approach יהוה, give thanks, make vows, atone for sin, and seek forgiveness.

All of these instructions would open up the door for יהוה’s wil to be accomplished – for Him to be able to once again dwell with His chosen people. In fact, you may remember that the whole rest of the Scriptures will focus on this objective until we get to the last chapters of Revelation where this process is completed and we will dwell with Him for all eternity.

Sadly, many who have become believers in Yeshua have labeled Vayikra as “obsolete” or “done away with”. In doing so, they have thrown out the holiness code and have lost the instructions on how to “draw near” to יהוה in order that He might “dwell with us”:

2 Corinthians 6:15Or what part has a believer with an unbeliever? 16 And what agreement has the temple of Yah with idols? For you are the temple of the living Yah. As Yah has said: “I will dwell in them And walk among them. I will be their Adonai, And they shall be My people.”

Shemot/Ex. 25:8 En laat hen voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik onder hen kan wonen.

Vorige week, in een buitengewone climax bij de bouw van de tabernakel, zagen wij de Shekinahglorie van יהוה neerdalen om de Tabernakel te vullen:

Shemot 40:34 Toen bedekte de wolk de tabernakel van samenkomst, en de glorie van יהוה vulde de tabernakel.

Baruch HaShem! We hebben dus ’t doel verwezenlijkt, juist? Hij woont onder ons. Hmm... iets is er nog niet in de haak:

Shemot 40:35 En Mozes was niet in staat om de tabernakel van samenkomst binnen te gaan, omdat de wolk erboven rustte, en de glorie van יהוה de tabernakel vulde.

De glorie van יהוה is neergekomen om de tabernakel te vullen, en zelfs de gelovige Mozes is niet in staat de plaats binnen te gaan waar Hij vertoeft. Dit brengt ons bij het boek Vayikra:

Vayikra 1:1 Nu riep יהוה tot Mozes en sprak tot hem vanuit de tabernakel van samenkomst, zeggend: 2 “Spreek tot de kinderen van Israël, en zegt tot hen: ‘Wanneer om het even wie van u een offer aan יהוה brengt, zult u uw offer van het vee brengen — van de kudde en van de troep.

In plaats van tot de top van de Berg te worden geroepen, wordt Moshe nu in de Tabernakel ontboden. Moshe’s communicatie met de Almachtige zou doorgaan, enkel de plaats is gewijzigd. Er zijn nog meer wetten te leren. Wat wilde יהוה enthousiast met Moshe delen? Zijn woorden waren instructies en bevelen voor de toekomstige verhoud van hoe de mens יהוה zou kunnen benaderen, dankzeggen, geloften afleggen, zonde verzoenen en vergiffenis zoeken.

Elk van deze instructies zou de deur openstellen opdat יהוה’s wil vervuld zou worden – opdat Hij weer opnieuw in staat zou zijn om bij Zijn uitverkoren volk te wonen. In feite, mag u onthouden dat al het overige van de Schrift zich hierop zal concentreren tot wij bij de laatste hoofdstukken van Openbaring komen waar dit proces wordt voltooid en wij voor eeuwig bij Hem zullen wonen.

Spijtig genoeg hebben velen, die gelovigen in Yeshua zijn geworden, Vayikra als “verouderd” of “afgedaan” bestempeld. Zodoende hebben zij de heiligheidscode weggegooid en de instructies kwijt geraakt over hoe tot יהוה te “naderen” zodat Hij “bij ons kan wonen”:

2 Kor. 6:15 Of welk deel heeft een gelovige met een ongelovige? 16 En welke overeenkomst heeft de tempel van Yah met afgoden? Want u bent de tempel van de levende Yah. Zoals Yah heeft gezegd: “Ik zal in hen wonen en onder hen wandelen. Ik zal hun Adonai zijn, en zij zullen

17 Therefore “Come out from among them And be separate, says Adonai. Do not touch what is unclean, And I will receive you.”

By ignoring the sacrifices, a believer cannot have the proper understanding of what Yeshua’s sacrifice did for us...or better yet, what His sacrifice continues to do for us. The sacrificial system taught how the death sentence יהוה decreed against man, as a sinner, was atoned for when an innocent animal died in his place. This substitution principle is pointed to in Vayikra 1:2. R. Shneur Zalman, the first Rebbe of Lubavitch points out a grammatical oddity. First our English translation:

Vayikra 1:2 “Speak to the children of Israel, and say to them: ‘When any one of you brings an offering to יהוה

However, in the Hebrew the word order of the sentence is strange and unexpected. For the above phrase, “when one of you brings an offering”, we would expect the Hebrew words אדם מִכֶּם כִּי־יִקְרִיב - Instead the Hebrew is written אדם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם, which literally translates “any man of you when he offers an offering of you”. The essence of sacrifice, said R. Shneur Zalman, is that we offer ourselves!

Galatians 2:20 “I have been crucified with Messiah; it is no longer I who live, but Messiah lives in me; and the life which I now live in the flesh I live by faith in the Son of Elohim, who loved me and gave Himself for me.

“Offering” is the translation of the Hebrew word korban (קָרְבַּן). This word is found 25 times in our parasha. Korban is used exclusively with reference to humanity’s relationship with יהוה, and it can only be understood from the meaning that lies at its root, karov (קָרַב), which means “to approach”, “to come near”, or “to enter into a relationship”. We have already been given an order in the Torah. First, we must build the Tabernacle, according to the pattern (Torah) יהוה has given us. Then we are to draw “close” (karov - קָרַב) to Him through the written and Living Torah, Yeshua. Even now we are constructing our Tabernacle within our own selves by being doers of Torah through the power of the Spirit. If we want to have the Spirit of the Messiah “dwell” within our bodily Tabernacle, then we must apply the lessons of the korban (קָרְבַּן).

You may remember Yeshua speaking of “korban”. In the 1st century, some of the Pharisees had elevated their own traditions to being sufficient for “drawing near” to the Almighty, and called them “korban”. When people elevated traditions over the Word, Yeshua always set them straight:

Mark 7:9 He said to them, “All too well you reject the commandment of Yah, that you may keep your tradition. 10 “For Moshe said, ‘Honor your father and your mother’; and, ‘He who curses father or mother, let him be put to

Mijn volk zijn.” 17 Daarom “Scheidt u van hen af en zijt apart, zegt Adonai. Raak wat vuil is niet aan, en Ik zal u ontvangen.”

Door de offers te negeren, kan een gelovige niet het juiste begrip hebben van wat Yeshua’s offer voor ons deed ... of beter nog, wat Zijn offer voor ons blijft bewerken. Het offersysteem onderwees hoe voor het doodsvonnis dat יהוה tegen de mens als zondaar verordende, verzoening gedaan werd wanneer een onschuldig dier in zijn plaats stierf. Naar dit vervangings-principe wordt in Vayikra 1:2 verwezen. R. Shneur Zalman, de eerste Rebbe van Lubavitch wijst op een grammaticale eigenaardigheid. Eerst onze Engelse (Nederlandse) vertaling:

Vayikra 1:2 “Spreekt tot de kinderen van Israël, en zegt tot hen: ‘Wanneer iemand van u een gave naar יהוה brengt

In het Hebreeuws is echter de woordvolgorde van de zin vreemd en verrassend. Voor de bovengenoemde uitdrukking, “wanneer iemand van u een gave brengt”, zouden wij de Hebreeuwse woorden אדם מִכֶּם כִּי־יִקְרִיב verwachten. Maar in het Hebreeuws staat daarentegen אדם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם, wat letterlijk “iedereen van u wanneer hij een gave van u aanbiedt” betekent. Het wezen van het offer, zei R. Shneur Zalman, is dat wij onzelf aanbieden!

Gal. 2:20 Ik werd met Messiah gekruisigd; het is niet meer ik die leef, maar Messiah leeft in mij; en het leven dat ik nu in het vlees leef, leef ik door geloof in de Zoon van Elohim, die van me hield en Zichzelf voor mij gaf.

“Gave” is de vertaling van het Hebreeuwse woord korban (קָרְבַּן). Dit woord komen we 25 keer in onze parasha tegen. Korban wordt uitsluitend gebruikt met betrekking tot de relatie met יהוה van het mensdom, en het kan zich enkel worden begrepen vanuit de betekenis van zijn wortel, karov (קָרַב), wat “naderen”, “naderbij komen” of “in een relatie komen” betekent. Ons werd reeds een volgorde in de Torah gegeven. Eerst moeten wij de Tabernakel bouwen, volgens het patroon (Torah) dat יהוה ons heeft gegeven. Dan moeten wij “dichtbij” (karov - קָרַב) tot Hem naderen door de geschreven en Levende Torah, Yeshua. Zelfs nu zijn wij onze Tabernakel binnen onszelf aan het construeren door doeners van Torah te zijn door de kraft van de Geest. Als wij de Geest van de Messiah in ons lichamelijke Tabernakel willen hebben “wonen”, dan moeten wij de lessen van het korban (קָרְבַּן) toepassen.

Misschien herinnert u zich dat Yeshua over “korban” sprak. In de 1ste eeuw, hadden sommige van de Farizeeën hun eigen tradities verhoogd als voldoende voor “het naderbij komen” tot de Almachtige, en noemde ze “korban”. Toen de mensen tradities boven het Woord verhieven, corrigeerde Yeshua hen altijd:

Marc. 7:9 Hij zei tot hen: “Maar al te goed verwerpt u het gebod van Yah, opdat u uw traditie kunt behouden. 10 Want Moshe zei: ‘Eer uw vader en uw moeder’; en, ‘hij die vader of moeder vervloekt, laat hem gedood worden’. 11 Maar

death.’ 11 “But you say, ‘If a man says to his father or mother, “Whatever profit you might have received from me is korban” — ‘(that is, a gift to Yah), 12 “then you no longer let him do anything for his father or his mother, 13 “making the word of Yah of no effect through your tradition which you have handed down. And many such things you do.”

Thus we can understand “korban” to be an expression of worship, as taught by יהוה, whereby one is able to bring the offering of his commitment and loyalty to his Creator. This week we are introduced to five major types of offerings or korbanote (plural of korban):

- **Olah** (Elevation offering) – for total consecration of the offerer’s life to יהוה
- **Mincha** (Grain offering) – token of the offerer’s life to his fellow man
- **Shelamim** (Peace offering) – symbolizes fellowship between יהוה and His people
- **Chatat** (Sin offering) – brought to atone for personal or congregational sin
- **Asham** (Guilt offering) – brought for sins not considered as serious as the sin offering, swearing falsely, etc.

All of these different types of offerings are for drawing near to יהוה. However, only the last two are offered for sins. The first three are also voluntary offerings, whereas the last two are commanded. Baruch A. Levine in The JPS Torah Commentary notes that: (emphasis mine)

“the chatat and the asham were offered for the purpose of securing God’s forgiveness. Their presentation was obligatory, pursuant to transgressions of religious law, committed either by omission or through inadvertent violations. In most cases, the sacrifice served to remove the charge against the offenders and to restore them to a proper relationship with Elohim and to fit membership in the religious community.”

To understand more fully the sacrifices and some very important and misunderstood concepts of the Brit Chadasha, we must also understand that there are two basic types of sins:

- **Intentional**
- **Unintentional**

The definitions of these words can vary slightly from our Western mindset. It appears that only those sins committed in out-right rebellion are termed as “intentional”. Sins committed because of carelessness, or omission, or because of perhaps fear are usually defined as unintentional. However, the important point to remember is that under the Levitical system, there is NO sacrifice for intentional sin. That meant technically EVERYONE could be found guilty under the Law because all have sinned!

u zegt: ‘Als een mens tot zijn vader of moeder zegt: “Welk voordeel u maar van mij zou kunnen gekregen hebben is korban” – ‘(d.w.z. een gift aan Yah), 12 dan laat u laten hem niet meer iets voor zijn vader of zijn moeder doen, 13 het woord van Yah geen uitwerking laten hebben door uw traditie die u hebt overgeleverd. En veel dergelijke dingen doet u.’

Aldus kunnen wij begrijpen dat “korban” een uitdrukking van verering is, zoals door יהוה onderwezen, waarbij men is staaf het aanbieden van zijn verbintenis en loyaliteit aan zijn Schepper te brengen. Deze week worden ons vijf belangrijke soorten aanbiedingen of korbanote (meervoud van korban) voorgesteld:

- **Olah** (Verhoging aanbieding) - voor totale toewijding van het leven van de aanbieder aan יהוה
- **Mincha** (Graan aanbieding) - teken van het leven van de aanbieder aan de zijn medemens
- **Shelamim** (Vrede aanbieding) - symboliseert gemeenschap tussen יהוה en Zijn volk
- **Chatat** (Zonde aanbieding) - gebracht om herstel te brengen voor persoonlijke of gemeentezonde
- **Asham** (Schuld aanbieding) - gebracht voor zonden die niet zo ernstig worden beschouwd als bij de zonde aanbieding, vals zweren, enz.

Elk van deze verschillende soorten aanbiedingen zijn om tot יהוה te naderen. Nochtans worden slechts de laatste twee bij zonden aangeboden. De drie eerste zijn ook vrijwillig aanbiedingen, terwijl de laatste twee bevolen worden. Baruch A. Levine merkt in de JPS Thoracommentaar op dat: (nadruk van mij)

“het Chatat en het Asham” werden aangeboden voor het verzekeren van Gods vergeving. Het aanbieden was verplicht, overeenkomstig overtredingen van godsdienstige aard, begaan of door achterwege laten of door achteloos schenden. In de meeste gevallen, diende het offer om de ten laste legging tegen de overtreders weg te doen en hen in een juiste relatie met Elohim te herstellen en lidmaatschap in de godsdienstige gemeenschap te voorzien.”

Om de offers en sommige zeer belangrijke en verkeerd begrepen concepten van de Brit Chadasha (NT) beter te begrijpen, moeten wij ook begrijpen dat er twee basissoorten zonden zijn:

- **Voorgenomen** (opzettelijke)
- **Onopzettelijke**

De definities van deze woorden kunnen vanuit ons Westers denken lichtjes variëren. Het blijkt dat slechts die in openlijke opstand begane zonden “opzettelijk” worden genoemd. De zonden uit achteloosheid of nalaten begaan, of misschien uit angst, worden gewoonlijk als onbedoeld gedefinieerd. Nochtans is het belangrijk te bedenken dat onder het Levitische systeem, er GEEN offer voor opzettelijke zonde is. Dat betekent dat naar de letter IEDEREEN in het kader van de Wet schuldig kon worden bevonden omdat allen gezondigd hebben!

Ecclesiastes 7:20 For there is not a just man on earth who does good And does not sin.

Bemidbar 15:30 ‘But the person who does anything defiantly,... he shall be cut off from among his people. 31 ‘Because he has despised the word of יהוה , and has broken His commandment, that person shall be completely cut off; his guilt shall be upon him.’ “

The sacrificial system atoned for unintentional sins. These sins were still serious because they resulted in impurity that could keep יהוה from dwelling in the Tabernacle. Thus the lesson learned is that even when we are merely careless or insensitive in our treatment of others, the risk is there for banishing the Almighty from our presence.

Now if you committed a sin of rebellion (intentional), then you would be turned over to “The Law”. In these cases the Law would deal directly with the offender, imposing real punishments. This is the same way our justice system works today. The punishment for intentional sin was either death or banishment from the camp. To an Israelite, banishment was as good as death because now you were separated from יהוה.

Obviously, many Israelites lived in fear of being brought to trial for “intentional sins”. Romans 3:23 speaks to where we all stand:

Romans 3:23 for all have sinned and fall short of the glory of Yah,

And this is the penalty for sin:

Ezekiel 18:4 “Behold, all souls are Mine; The soul of the father As well as the soul of the son is Mine; The soul who sins shall die.

But look at what Yeshua has accomplished for us:

Romans 3:24 being justified freely by His grace through the redemption that is in Messiah Yeshua, 25 whom Elohim set forth as a propitiation by His blood, through faith, to demonstrate His righteousness, because in His forbearance Elohim had passed over the sins that were previously committed,

John 3:16 “For Yah so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in Him should not perish but have everlasting life.

Romans 5:11 And not only that, but we also rejoice in Elohim through our Adonai Messiah Yeshua through whom we have now received the reconciliation.

Pred. 7:20 Want er is geen rechtvaardig mens op aarde die goed doet en niet zondigt.

Bemidbar 15:30 ‘Maar de persoon die iets uitdagend doet hij zal van onder zijn volksgenoten worden afgesneden. 31 ‘Omdat hij het woord van יהוה veracht en Zijn gebod gebroken heeft, zal die persoon volledig afgesneden worden; zijn schuld zal op hem zijn.’

Het offersysteem verzoende voor onopzettelijke zonden. Deze zonden waren nog ernstig omdat zij in onzuiverheid resulteerden wat יהוה kon weerhouden van in de Tabernakel te verblijven. Aldus is de geleerde les dat zelfs wanneer wij slechts achteloos of ongevoelig in onze behandeling van anderen zijn, het risico bestaat voor het verbannen van de Almachtige uit onze aanwezigheid.

Als u nu een zonde van opstand (opzettelijk) beging, zou u aan “De Wet” worden overgeleverd. In deze gevallen zou de Wet rechtstreeks met de overtreder afrekenen, met echte straffen op te leggen. Dit is zelfde manier waarop vandaag ons rechtssysteem werkt. De straf voor opzettelijke zonde was ofwel dood ofwel uit het kamp gezet worden. Voor een Israëliet was verbanning zo goed als dood omdat u nu van יהוה gescheiden was.

Klaarblijkelijk leefden vele Israëlieten in vrees om wegens “opzettelijke zonden” voor de rechter gebracht te worden. Romeinen 3:23 spreekt over waar wij ons allen bevinden:

Rom. 3:23 want allen hebben gezondigd en schieten te kort aan de glorie van Yah,

En dit is de sanctie voor zonde:

Eze. 18:4 Zie, alle zielen zijn van Mij; De ziel van de vader zowel als de ziel van de zoon is van Mij; De ziel die zondigt zal sterven.

Maar kijk naar wat Yeshua voor ons heeft verwezenlijkt:

Rom. 3:24 vrijelijk gerechtvaardigd zijnde door Zijn gunst door de loskoping die in Messiah Yeshua is, 25 die Elohim als een verzoening voorstelde met Zijn bloed, door geloof, om Zijn gerechtigheid aan te tonen, omdat in Zijn verdraagzaamheid Elohim voorbijgegaan is aan de zonden die eerder werden begaan,

Joh. 3:16 Want Yah hield zozeer van de wereld dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, opdat eender wie in Hem gelooft niet zou moeten omkomen maar eeuwige leven hebben.

Rom. 5:11 En niet alleen dat, maar wij verheugen ons ook in Elohim door onze Adonai Messiah Yeshua door wie wij nu de verzoening hebben ontvangen.

Don't miss the point here! Under the Levitical system (The Law), there was NO reconciliation for those who sinned intentionally. And all were guilty of some form of rebellion. But through the order of Melchizedek, of which Yeshua is Priest and King, we can now obtain forgiveness for all sins, even intentional sins! Before Yeshua, under the Levitical system, sin could be handled in one of two ways:

- **By the Sacrificial system (upon committing an unintentional sin)**
- **By the Law (intentional sin)**

Our sinful actions have consequences. In order for right standing to take effect, a redemptive action must be executed upon a completely innocent creature. The sacrificial system was a system of grace because you escaped death by the innocent animal which paid for your sin. We are still under this system of grace because now through faith in Yeshua, He has become our payment for sin! And He is a better way because His blood is good for both intentional and unintentional sin by virtue of the order of Melchizedek! This is the Gospel of Messiah! **Baruch HaShem!** Now we can better understand verses like this:

Galatians 1:6 I marvel that you are turning away so soon from Him who called you in the grace of Messiah, to a different gospel, 7 which is not another; but there are some who trouble you and want to pervert the gospel of Messiah.

Galatians 3:10 For as many as are of the works of the Law are under the curse; for it is written, "Cursed is everyone who does not continue in all things which are written in the book of the law, to do them."

Galatians 3:13 Messiah has redeemed us from the curse of the law, having become a curse for us (for it is written, "Cursed is everyone who hangs on a tree")' - The curse of the law was death for intentional sin

Isn't it awesome what a bit of perspective will accomplish for us in understanding the Scriptures? Now read what Paul had to say in Romans:

Romans 6:15 What then? Shall we sin because we are not under law but under grace? Certainly not! 16 Do you not know that to whom you present yourselves slaves to obey, you are that one's slaves whom you obey, whether of sin leading to death, or of obedience leading to righteousness? 17 But Yah be thanked that though you were slaves of sin, yet you obeyed from the heart that form of doctrine to which you were delivered. 18 And having been set free from sin, you became slaves of righteousness.

Do you understand now how the law has not been abolished?! We still must attempt to keep His commandments.

Mis hier het punt niet! Onder het Levitische systeem (De Wet), was er GEEN verzoening voor zij die opzettelijk zondigden. En allen waren schuldig aan één of andere vorm van opstand. Maar door de orde van Melchizedek, waarvan Yeshua priester en koning is, kunnen wij nu vergiffenis voor alle zonden verkrijgen, zelfs opzettelijke! Vóór Yeshua, onder het Levitisch systeem, kon zonde op één van volgende wijzen worden behandeld:

- **Via het Offersysteem (bij het begaan van een onbedoelde zonde)**
- **Via de Wet (opzettelijke zonde)**

Onze zondige daden hebben gevolgen. Opdat de juiste maatregel van kracht zou worden, moet een verlossende daad op een totaal onschuldig schepsel worden verricht. Het offersysteem was een systeem van gunst omdat u aan de dood ontsnapte door het onschuldige dier dat voor uw zonde betaalde. Wij zijn nog steeds onder dit gunststelsel omdat door geloof in Yeshua Hij nu onze betaling voor zonde is geworden! En Hij is een betere manier omdat Zijn bloed voor zowel opzettelijke als onbedoelde zonde goed is krachtens de orde van Melchizedek! Dit is het Evangelie van Messiah! **Baruch HaShem!** Nu kunnen wij verzen als deze beter begrijpen:

Gal. 1:6 Ik verwonder me dat u zich zo spoedig van Hem die u in de gunst van Messiah riep, afkeert naar een ander evangelie, 7 wat niet een ander is; maar er zijn sommigen die u verontrusten en het evangelie van Messiah willen bederven.

Gal. 3:10 Want zo velen als er van de werken van de Wet zijn, zijn die onder de vloek; want er staat geschreven: "Vervloekt is iedereen wie niet voortgaat in alle dingen die in het boek van de wet geschreven zijn, om die te doen."

Gal. 3:13 Messiah heeft ons van de vloek van de wet losgekocht, een vloek geworden zijnde voor ons (want er staat geschreven: "Vervloekt is iedereen die aan een boom hangt")' - De vloek van de wet was dood voor opzettelijke zonde.

Is het niet ontzagwekkend wat een beetje perspectief voor ons zal uitwerken in het begrijpen van de Schrift? Lees nu wat Paulus in Romeinen te vertellen had:

Rom. 6:15 Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de wet maar onder de gunst zijn? Zeker niet! 16 Weet u niet dat aan wie u zich als slaven voorstelt om te gehoorzamen, u diens slaven zijt die u gehoorzaamt, hetzij van zonde die tot de dood leidt, of van gehoorzaamheid die tot gerechtigheid leidt? 17 Maar Yah zij gedankt dat hoewel u slaven van zonde waart, u toch van harte die vorm van doctrine gehoorzaamde waaraan u werd overgeleverd. 18 En vrij gezet zijnde van zonde, werd u slaven van gerechtigheid.

Begrijpt u nu hoe de wet niet werd afgeschaft! Wij moeten nog steeds proberen Zijn geboden te bewaren. Gehoorzaam-

Obedience still leads to righteousness. But we have “been set free from sin” because now there is forgiveness from “intentional sin” because of the sacrifice of Yeshua. But without Yeshua, an offender is still under the curse of the Law.

The earthly Levitical system was meant to be a picture of how the heavenly worked. All earthly systems are inferior to what they shadow. Yeshua is a High Priest of the heavenly order of Melchizedek:

Psalm 110:4 יהוה has sworn And will not relent, “You are a priest forever according to the order of Melchizedek.”

The Law never failed because it was never designed to forgive intentional sin. The requirements of the Torah are still in force. It’s just that today we have the Spiritual option:

Romans 8:2 For the law of the Spirit of life in Yeshua the Messiah has made me free from the law of sin and death. 3 For what the law could not do in that it was weak through the flesh (it was an earthly system), Yah did by sending His own Son in the likeness of sinful flesh, on account of sin: He condemned sin in the flesh, 4 that the righteous requirement of the law might be fulfilled in us who do not walk according to the flesh but according to the Spirit (this is the heavenly system).

The Melchizedek (means “king of righteousness) system, where the High Priest is the “Priest of the Almighty” was prophesied:

Bereshith 14:18 Then Melchizedek king of Salem brought out bread and wine; he was the priest of El Elyon (God Most High).

Psalm 110:4 יהוה has sworn And will not relent, “You are a priest forever According to the order of Melchizedek.”

Hebrews 10:16 “This is the covenant that I will make with them after those days, says יהוה: I will put My laws into their hearts, and in their minds I will write them,” 17 then He adds, “Their sins and their lawless deeds I will remember no more.” 18 Now where there is remission of these, there is no longer an offering for sin.

Now you can understand one of the reasons that the Pharisees were so angry with Yeshua. It must have been very confusing when Yeshua began forgiving intentional sins:

Matthew 9:1 So He got into a boat, crossed over, and came to His own city. 2 Then behold, they brought to Him a paralytic lying on a bed. When Yeshua saw their faith, He said to the paralytic, “Son, be of good cheer; your sins are

heid leidt nog steeds tot gerechtigheid. Maar wij zijn “van zonde vrij gezet geworden” omdat er nu vergiffenis voor “opzettelijke zonde” is door het offer van Yeshua. Maar zonder Yeshua, is een overtreder nog altijd onder de vloek van de Wet.

Het aardse Levietische systeem was bedoeld een beeld te zijn van hoe het hemelse werkte. Alle aardse systemen zijn inferieur aan wat zij verafschaduwten. Yeshua is een Hogepriester van de hemelse orde van Melchizedek:

Psalm 110:4 יהוה heeft gezworen en zal er niet op terugkomen: “U bent een priester voor altijd volgens de orde van Melchizedek”

De Wet faalde nooit omdat hij nooit werd ontworpen om opzettelijke zonde te vergeven. De normen van de Thora zijn nog altijd van kracht. Het is enkel dat wij vandaag de Geestelijke optie hebben:

Rom. 8:2 Want de wet van de Geest van het leven in Yeshua de Messiah heeft mij van de wet van zonde en dood vrij gemaakt. 3 Want wat de wet niet zou kunnen doen in zoverre dat die door het vlees (het was een aards systeem) zwak was, deed Yah door Zijn eigen Zoon wegens de zonde in de gelijkenis van zondig vlees te sturen: Hij veroordeelde zonde in het vlees, 4 opdat de rechtmatige vereiste van de wet zou kunnen worden vervuld in ons die niet volgens het vlees maar volgens de Geest (dit is het hemelse systeem) wandelen.

Het Melchizedek (betekent “koning van gerechtigheid”) systeem, waarbij de Hogepriester de “Priester van de Almachtige” is, was geprofeteerd:

Bereshith 14:18 Toen bracht Melchizedek koning van Salem brood en wijn aan; hij was de priester van El Elyon (Allerhoogste God).

Psalm 110:4 יהוה heeft gezworen en zal er niet op terugkomen: “ U bent een priester voor altijd volgens de orde van Melchizedek”

Hebr. 10:16 “Dit is het verbond dat Ik met hen na die dagen zal sluiten, zegt יהוה: Ik zal Mijn wetten in hun harten leggen, en in hun gedachten zal Ik ze schrijven,” 17 dan voegt Hij toe: “Hun zonden en hun losbandige daden zal Ik niet meer gedenken.” 18 Nu waar er hiervan vergeving is, is er niet langer een offer voor zonde.

Nu kunt u één van de redenen begrijpen waarom de Farizeeën zo boos waren op Yeshua. Het moet zeer verwarrend geweest zijn toen Yeshua opzettelijke zonden begon te vergeven:

Mat. 9:1 Zo ging Hij in een boot, stak over en kwam aan in Zijn eigen stad. 2 Toen zie, zij brachten een lamme liggend op een bed tot Hem. Toen Yeshua hun geloof zag, zei Hij tot de lamme: “Zoon, wees welgemoed; uw zonden worden u

forgiven you.” 3 And at once some of the scribes said within themselves, “This Man blasphemes!”

***Luke 7:37** And behold, a woman in the city who was a sinner; when she knew that Yeshua sat at the table in the Pharisee’s house, brought an alabaster flask of fragrant oil, 38 and stood at His feet behind Him weeping; and she began to wash His feet with her tears, and wiped them with the hair of her head; and she kissed His feet and anointed them with the fragrant oil.....Then He turned to the woman and said to Simon, “Do you see this woman? I entered your house; you gave Me no water for My feet, but she has washed My feet with her tears and wiped them with the hair of her head. 45 “You gave Me no kiss, but this woman has not ceased to kiss My feet since the time I came in. 46 “You did not anoint My head with oil, but this woman has anointed My feet with fragrant oil. 47 “Therefore I say to you, her sins, which are many, are forgiven, for she loved much. But to whom little is forgiven, the same loves little.” 48 Then He said to her, “Your sins are forgiven.” 49 And those who sat at the table with Him began to say to themselves, “Who is this who even forgives sins?” 50 Then He said to the woman, “Your faith has saved you. Go in peace.”*

The Levitical Law did not allow for forgiveness of intentional sins. When Yeshua granted forgiveness to those who were obvious sinners, it must have seemed like blasphemy to those who were zealous for the Law.

Okay, let’s go in another direction now. As we look at the first three offerings, there is a phrase repeated ten times...it is actually only two Hebrew words:

A burnt offering, an offering made by fire
עלה אִשָּׁה

Let’s play with these Hebrew words a little bit. We can change the vowels because actually vowels were added much later to the ancient scrolls, thus we can arrive at a whole new meaning:

An ascending woman or an ascending wife
עלה אִשָּׁה

The first verse where these words appear is in Vayikra 1:9. We find other interesting words when we play with the vowels and consider their roots:

***Vayikra 1:9** ‘but he shall wash its inner parts (וּקְרָבוֹ - can also mean “and they shall draw near”) and its legs (וּבְרַעְוֵי - can also mean “and they shall bow”) with water. And the priest*

vergeven.” 3 En meteen zeiden enkele van de schriftgeleerden in zichzelf: “Deze Mens lastert God!”

***Luc. 7:37** En zie, een vrouw in de stad die een zondares was, bracht een albasten fles geurige olie toen zij wist dat Yeshua aan tafel zat in het huis van de Farizeeër, 38 en stond bij Zijn voeten huilend achter Hem; en zij begon Zijn voeten met haar tranen te wassen, en veegde ze af met het haar van haar hoofd; en zij kuste Zijn voeten en zalfde ze met de geurige olie Toen keerde Hij Zich naar de vrouw en zei tot Simon: “Ziet u deze vrouw? Ik kwam uw huis binnen; u gaf Mij geen water voor Mijn voeten, maar zij heeft Mijn voeten met haar tranen gewassen en ze met het haar van haar hoofd afgeveegd. 45 U gaf Mij geen kus, maar deze vrouw heeft niet opgehouden om Mijn voeten te kussen sinds de tijd ik binnen kwam. 46 U heeft Mijn hoofd niet met olie gezalfd, maar deze vrouw heeft Mijn voeten met geurige olie gezalfd. 47 Daarom zeg Ik tot u: haar zonden, die velen zijn, worden vergeven, want zij had zeer lief. Maar aan wie weinig wordt vergeven, die heeft weinig lief.” 48 Toen zei hij tot haar: “Uw zonden zijn vergeven.” 49 En zij die aan de tafel met Hem zaten begonnen bij zichzelf te zeggen: “Wie is deze die zelfs zonden vergeeft?” 50 Toen zei Hij tot de vrouw: “Uw geloof heeft u gered. Ga in vrede.”*

De Levitische Wet stond vergiftenis voor opzettelijke zonden niet toe. Toen Yeshua vergiftenis verleende aan hen die duidelijke zondaars waren, moet het op godslastering geleken hebben bij hen die ijverig voor de Wet waren.

O.k., laten we nu in een andere richting gaan. Als we naar de eerste drie offers kijken, wordt er een zinsnede die tien keer herhaald ... het zijn eigenlijk slechts twee Hebreeuwse woorden:

Een brandoffer, een offer gemaakt door vuur
עלה אִשָּׁה

Laten we met deze Hebreeuwse woorden een beetje spelen. Wij kunnen de klinkers veranderen omdat de klinkers eigenlijk veel later aan de oude rollen werden toegevoegd, zo kunnen wij tot een heel nieuwe betekenis komen:

Een opstijgende vrouw of een opstijgende echtgenote
עלה אִשָּׁה

Het eerste vers waarin deze woorden verschijnen is Vayikra 1:9. Wij vinden andere interessante woorden wanneer wij met de klinkers spelen en hun wortels overdenken:

***Vayikra 1:9** ‘maar hij zal zijn ingewanden (וּקְרָבוֹ - kan ook betekenen “en zij zullen naderen”) en zijn poten (וּבְרַעְוֵי - kan ook betekenen “en zij zullen buigen”) met water wassen. En de priester*

shall burn all on the altar as a burnt offering (עֹלָה), an offering made by fire (אִשָּׁה), a sweet aroma to יְהוָה .

Putting this all together then, I came up with something like this

Vayikra 1:9 and they shall draw near and they shall bow, He shall wash with water. And the priest shall burn all on the altar as an ascending wife, a sweet aroma to יְהוָה .

Wow! Do you see a picture here of the bride drawing near, humbling herself and allowing herself to be washed with the water of the Word? She becomes a living sacrifice on the altar, a sweet aroma to יְהוָה. We can see this picture in these verses from the Brit Chadasha:

Romans 12:1 I beseech you therefore, brethren, by the mercies of Yah, that you present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable to Yah, which is your reasonable service. 2 And do not be conformed to this world, but be transformed by the renewing of your mind, that you may prove what is that good and acceptable and perfect will of Yah.

2 Corinthians 2:14 Now thanks be to Yah who always leads us in triumph in Messiah, and through us diffuses the fragrance of His knowledge in every place. 15 For we are to Yah the fragrance of Messiah among those who are being saved and among those who are perishing.

Ephesians 5:2 And walk in love, as Messiah also has loved us and given Himself for us, an offering and a sacrifice to Yah for a sweet-smelling aroma.

The last two offerings in our Torah parasha were offered because of sin. Rabbi Amnon Bazak made some very interesting comments about the “Asham”, the guilt offering that had to be brought as atonement for certain very specific sins (misuse of sacred property, such as by deriving a benefit from the flesh of a sacrifice; or taking a false oath denying a financial obligation). Bazak writes: (emphasis mine)

“The Asham is different from the Chatat sacrifice, which is brought as atonement for ‘regular’ sins. The Ramban explains that the unique character of the Asham can be seen in its name: ‘The name Asham – guilt – implies something special for which the guilty person should feel desolate and lost’ (Vayikra 5:15). The difference between the sacrifices can also be seen in the details of the offerings. The various types of Chatat can be brought from different types of animals, while the Asham, as is emphasized each of the three times that it is mentioned, is ‘an unblemished ram from the sheep, with the proper value’ (Vayikra 5:15, 18,

zal alles op het altaar verbranden als een brand-offer (עֹלָה), een offer met vuur gebracht (אִשָּׁה), een zoet aroma aan יְהוָה.

Dit alles samenvoegend, bekwam ik iets in die aard van

Vayikra 1:9 en zij zullen naderen en zij zullen buigen, Hij zal met water wassen. En de priester zal allen op het altaar verbranden als een opstijgende echtgenote, een zoet aroma aan יְהוָה.

Wow! Ziet u hier een beeld van de bruid die naderbij komt, haarzelf vernedert en toelaat om met het water van het Woord te worden gewassen? Zij wordt een levende offergave op het altaar, een zoet aroma aan יְהוָה. Wij kunnen dit beeld in volgende verzen van de Brit Chadasha (NT) zien:

Rom. 12:1 Ik smEEK u daarom, broeders, door de ontfermingen van Yah, dat u uw lichamen als een levend offer aanbiedt, heilig, aanvaardbaar voor Yah, welk uw redelijke dienst is. 2 En ga niet aan deze wereld gelijkvormig worden, maar wees veranderd door de vernieuwing van uw denken, zodat u kunt vaststellen welke die goede en aanvaardbare en perfecte wil van Yah is.

2 Kor. 2:14 Nu zij dank aan Yah die ons altijd in triomf in Messiah leidt, en in elke plaats door ons de geur van Zijn kennis verspreidt. 15 Want wij zijn voor Yah de geur van Messiah onder hen die gered worden en onder hen die omkomen.

Ef. 5:2 En wandel in liefde, zoals Messiah ook van ons gehouden en Zichzelf voor ons gegeven heeft, een gave en een offer aan Yah voor een geurig aroma.

De laatste twee offergaven in onze Torahparasha werden omwille van zonde aangeboden. Rabbi Amnon Bazak gaf een zeer interessante commentaar over het “Asham”, het schuldoffer dat als verzoening moest worden gebracht voor bepaalde zeer specifieke zonden (misbruik van heilig bezit, zoals een voordeel uit het vlees van een offer te halen; of een valse eed doen bij het ontkennen van een financiële verplichting). Bazak schrijft: (nadruk van mij)

“Het Asham verschilt van het Chatat offer, dat als verzoening voor ‘regelmatige’ zonden wordt gebracht. Ramban legt uit dat het unieke karakter van het Asham in zijn naam kan worden gezien: ‘De naam Asham - schuld - impliceert iets speciaal waarvoor de schuldige persoon ontreddering en verlies zou moeten voelen’ (Vayikra 5:15). Het verschil tussen de offers kan ook in de details van de offers worden gezien. De diverse soorten Chatat kunnen van verschillende soorten dieren worden gebracht, terwijl het Asham, zoals het bij elk van de drie keer dat het wordt vermeld benadrukt wordt, ‘een volkomen ram van de schapen met de juiste

25). What is the significance of this unique aspect of the Asham?

First of all, let us analyze the word ‘b’erkecha’ (בְּעֶרְכָּהּ) – with the proper value. The first time it appears, an entire explanation is given, ‘...an unblemished ram from the sheep, with the proper value in Shekels of silver, holy Shekels’ (5:15). How much should the animal be worth? ...the word ‘b’erkecha’, which can be interpreted not as ‘your value’ but simply as value or worth, appears in the Torah in only one other context, a donation for a holy purpose according to a numerical worth assigned to every person. In the portion of Bechukotai (Vayikra 26:3-27:34), the Torah gives a list of the values of people according to their age. It emphasizes that the money should be donated in a specific way: ‘All values shall be in holy Shekels’ (Vayikra 27:25). The similar language used in both cases might lead us to the conclusion that in this week’s portion also, the relevant amount is the value of the person; that is, one should sacrifice a ram whose value is the same as his own. This would mean that a person who is between the ages of twenty and sixty, when his personal value is highest, must bring a ram which is worth fifty Shekels, while if he is a different age the ram would have a lower value. This clearly leads to the concept that a sacrifice can be viewed as a ‘substitute’ for a man. Since he has committed such a terrible sin, he should in principle offer himself as a sacrifice. Bringing a ram that is a value equal to his own is a symbolic way for a person to offer himself as a sacrifice.

It is now clear why the animal that is sacrificed for an Asham is a ram. The idea that an animal can be used as a replacement for a human sacrifice can be seen as based on the affair of the binding of Yitzchak. This is the only place in the Torah where a man was put on an altar as a sacrifice, and he was then replaced by an animal. ‘And Avraham lifted up his eyes and he saw another ram and offered it as an Olah sacrifice instead of his son.’ (Bereshith 22:13). This shows more than any other even that a sacrifice can be viewed as a substitute for a man, and this takes on special significance when the ram has the same value as the man.” (end of quote)

If a ram could be a substitute for a man, then it should be easy to see the innocent Yeshua as a substitute for mankind.

Okay, the last two offerings in our Torah reading are offered because of sin. Again we find a phrase repeated multiple times:

waarde’ is (Vayikra 5:15, 18, 25). Wat is de betekenis van dit unieke aspect van het Asham?

Eerst en vooral, laten we het woord ‘b’erkecha’ (בְּעֶרְכָּהּ) - met de juiste waarde - analyseren. De eerste keer dat het voorkomt, wordt een hele verklaring gegeven, ‘... een volkomen ram van de schapen, met de juiste waarde in zilveren Shekels, heilige Shekels’ (5:15). Hoeveel zou het dier moeten waard zijn? het woord ‘b’erkecha’, dat als niet ‘uw waarde’ kan worden geïnterpreteerd maar eenvoudig als waarde of waard, komt in de Torah in maar één andere context voor, een schenking voor een heilig doel volgens een numerieke waarde die aan elke persoon wordt toegekend. In het gedeelte van Bechukotai (Vayikra 26:3-27:34), geeft de Torah een lijst van de waarden de mensen naar hun leeftijd. Het benadrukt dat het geld op een specifieke manier zou moeten worden geschonken: ‘Alle waarden zullen in heilige Shekels zijn’ (Vayikra 27:25). De gelijkaardige taal die in beide gevallen wordt gebruikt zou ons tot de conclusie kunnen leiden dat ook in het gedeelte van deze week, het relevante bedrag de waarde van de persoon is; namelijk zou men een ram moeten offeren waarvan de waarde het zelfde als zijn waarde is. Dit zou betekenen dat een persoon die tussen de twintig en zestig is, wanneer zijn persoonlijke waarde het hoogst is, een ram moet brengen die vijftig Shekels waard is, terwijl als hij een andere leeftijd heeft de ram een lagere waarde zou hebben. Dit leidt duidelijk tot het concept dat een offer als een ‘vervanging’ voor een mens kan worden gezien. Aangezien hij zulk een vreselijke zonde heeft begaan, zou hij in principe zichzelf als offer moeten aanbieden. Een ram brengen met een waarde gelijk aan de zijne, is een symbolische manier voor iemand om zichzelf als offer aan te bieden.

Het is nu duidelijk waarom het dier dat voor een Asham wordt geofferd een ram is. Het idee dat een dier als vervanging voor een menselijk offer kan worden gebruikt kan worden gezien gebaseerd op de binding van Yitzchak. Dit is de enige plaats in Torah waar een mens als een offer op een altaar werd gelegd, en hij werd toen door een dier vervangen. ‘En Avraham hief zijn ogen op en hij zag een andere ram en bood het als een Olah offer aan in plaats van zijn zoon.’ (Bereshith 22:13). Dit toont meer dan enig ander dat zelfs een offer kan worden gezien als een substituut voor een mens, en dit krijgt bijzondere betekenis wanneer de ram dezelfde waarde als de mens heeft. ” (einde citaat)

Als een ram een substituut voor een mens zou kunnen zijn, dan zou het gemakkelijk moeten zijn om de onschuldige Yeshua als substituut voor de mensheid te zien.

O.k., de laatste twee offergaven in onze Torahlezing worden wegens zonde aangeboden. Opnieuw vinden wij een uitdrukking meerdere keren herhaald:

“the priest shall make an atonement for him”

Let's pull out just one particular verse where this phrase is found:

Vayikra 4:26 *‘And he shall burn all its fat on the altar, like the fat of the sacrifice of the peace offering. So the priest shall make atonement for him concerning his sin, and it shall be forgiven him.*

Atonement can be thought of as a “covering”. There are two types of atonements referred to in the first five chapters of Vayikra. The first is related to the voluntary offerings and is atonement for the person. The offering is given for the purpose of drawing near to יהוה, thus he is in need of some sort of “covering” in order to approach a Holy Elohim. This is provided as a result of the Olah offering. Yeshua is our Olah offering. He is our “covering” that allows us to boldly approach the throne of יהוה.

The second type of atonement was an atonement for his sin. Note in Vayikra 4:35 that the sin was forgiven him:

Vayikra 4:35 *Then the priest shall burn it on the altar, according to the offerings made by fire to hwhy . So the priest shall make atonement for his sin that he has committed, and it shall be forgiven him.*

We know from Hebrews 10 that though the sin was forgiven, it was not taken away by the animal sacrifice. These sacrifices had to be offered again and again for the same sin. Still, the offering of the sacrifice provided them with a covering that repaired their relationship with יהוה. The sacrifice of Yeshua paid the price for ALL sin, intentional and unintentional. Sin was forgiven AND taken away. Forgiveness was granted through faith and by confession and repentance.

The sacrifice of Yeshua is in fact timeless. Revelation supports this:

Revelation 13:8 *All who dwell on the earth will worship him, whose names have not been written in the Book of Life of the Lamb slain from the foundation of the world.*

In the Father's eyes, the Son's sacrifice has always been seen in the present tense. It supersedes time. John the Immerser recognized Yeshua as the Lamb of Elohim:

John 1:29 *The next day John saw Yeshua coming toward him, and said, “Behold! The Lamb of Elohim who takes away the sin of the world!”*

Now here's a question for you. Which of these sacrifices that we have studied in Vayikra is the one that “takes away the sin of the world”? None of them do this! Remember

“de priester zal een verzoening voor hem doen”

Laten we er één bepaald vers waarin deze uitdrukking staat, uitlichten:

Vayikra 4:26 *‘En hij zal al zijn vet op het altaar branden, zoals het vet van het slachtoffer van het vredeoffer. Zo zal de priester voor hem verzoening doen betreffende zijn zonde, en het zal hem worden vergeven.*

Verzoening kan worden gezien als een “bedekking”. Er zijn twee soorten verzoening waarnaar in de eerste vijf hoofdstukken van Vayikra wordt verwezen. Het eerste is verwant met de vrijwillige offergaven en is verzoening voor de persoon. Het aanbieden gebeurt met de bedoeling van tot יהוה te naderen; hij heeft dus behoefte aan één of ander soort van “bedekking” om tot een Heilige Elohim te benaderen. Daarin wordt voorzien als gevolg van de Olah offergave. Yeshua is onze Olah offergave. Hij is onze “bedekking” die ons toestaat om vrijmoedig tot de troon van יהוה te benaderen.

Het tweede type verzoening was een verzoening voor zijn zonde. Merk in Vayikra 4:35 dat de zonde hem werd vergeven:

Vayikra 4:35.... *Dan zal de priester het op het altaar branden, overeenkomstig de gaven door vuur aan יהוה gebracht. Zo zal de priester verzoening doen voor zijn zonde die hij heeft begaan, en ze zal hem worden vergeven.*

Wij weten vanuit Hebreeën 10 dat hoewel de zonde werd vergeven, ze door het dierlijke offer niet werd weggehaald. Deze offers moesten voor dezelfde zonde telkens opnieuw worden aangeboden. Toch voorzag het aanbieden van het offer hen van een bedekking die hun relatie met יהוה herstelde. Het offer van Yeshua betaalde de prijs voor ELKE zonde, opzettelijke en onbedoelde. De zonde werd vergeven EN weggehaald. Vergiffenis werd verleend door geloof en door bekentenis en berouw.

Het offer van Yeshua is in feite tijdloos. Opbaring onder-schrijft dit:

Opb. 13:8 *Allen die op de aarde verblijven zullen hem aanbidden, van wie de namen niet geschreven zijn in het Boek van het Leven van het Lam gedood van de grondlegging van de wereld.*

In de ogen van de Vader werd het offer van de Zoon altijd in de tegenwoordige tijd gezien. Het staat los van de tijd. Johannes de Doper herkende Yeshua als het Lam van Elohim:

Joh. 1:29 *De volgende dag zag Johannes Yeshua naar hem komen, en zei: “Zie! Het Lam van Elohim dat de zonde van de wereld wegneemt!”*

Nu, hier is een vraag voor u. Welke van deze offers die wij in Vayikra hebben bestudeerd is dat wat “de zonde van de wereld wegneemt”? Geen enkel doet dat! Bedenk dat de Wet

that the Law never was meant to take away all sin. The sacrifice being referred to here is the Passover Lamb. Now any unbelieving (in Messiah) Jew will tell you that the Passover Lamb was not sacrificed for sins. But what do we know of these Passover lambs?

- These lambs protected them from death – in the same way Yeshua saved us from being condemned by the Law and sentenced to death because of our intentional sin
- The Passover Lamb freed them from slavery to Egypt – we are freed from our slavery to sin through the death of our Passover Lamb

The offerings for sin are no longer necessary because of Yeshua's perfect fulfillment. That does not mean that we do not suffer consequences for our sin. But the price has already been paid, and we do not need to make another sacrifice for our sin. Instead we repent and ask for forgiveness through faith in Yeshua. This is what provides our atonement, and allows us to come near to the Father.

1 John 1:9 If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness.

John 14:6 Yeshua said to him, “I am the way, the truth, and the life. No one comes to the Father except through Me.”

Hebrews 4:16 Let us therefore come boldly to the throne of grace, that we may obtain mercy and find grace to help in time of need.

Now of course we know that there is no Temple where we can actually make an offering. However, we know that even after Yeshua's resurrection offerings were made by the believers. They were not made for sin, but for the purposes they were designed for...for complete devotion, for making vows, for total surrender, for obedience, and for thankfulness of יהוה's provision. Today, as believers in Messiah, we are living stones offering up spiritual sacrifices, representing the complete surrender of our lives:

1 Peter 2:5 you also, as living stones, are being built up a spiritual house, a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices acceptable to Yah through Yeshua the Messiah.

A person bringing an animal for one of these voluntary offerings must lean with both hands upon the head of the animal. Many say in this way the animal became a substitute for the person's sin. While this is true for the guilt and the sin offerings, there are other reasons for leaning. It may be because they were dedicating all of their strength and purpose to יהוה. They may be stating a specific spiritual goal or offering praise to יהוה. The smoke from the offered animal then rises as a sweet aroma to יהוה, representing

nooit bedoeld was om elke zonde weg te nemen. Het offer waarnaar hier wordt verwezen is het Pesach Lam (passeerlam). Nu zal om eender welke niet (in Messiah) gelovende Jood u vertellen dat het passeerlam niet voor zonden werd geofferd. Maar wat weten wij van deze passeerlammeren?

- Deze lammeren beschermden hen tegen dood - op de zelfde manier redde Yeshua ons van door de Wet schuldig verklaard en ter dood veroordeeld te worden wegens onze opzettelijke zonden.
- het passeerlam bevrijdde hen van de slavernij aan Egypte - wij worden bevrijd van onze slavernij aan zonde door de dood van ons Passeer Lam.

De offergaven voor zonde zijn niet meer noodzakelijk wegens Yeshua's volkomen vervulling. Dat betekent niet dat we geen gevolgen voor onze zonde te dragen hebben, maar de prijs is reeds betaald en wij hoeven voor onze zonde geen ander offer te brengen. In plaats daarvan hebben wij berouw en vragen om vergiffenis door geloof in Yeshua. Dit is wat in onze verzoening voorziet, en ons toestaat om dichtbij de Vader te komen.

1 Joh. 1:9 Indien wij onze zonden bekennen, Hij is getrouw en rechtvaardig is om ons onze zonden te vergeven en ons van alle ongerechtigheid te reinigen.

Joh. 14:6 Yeshua zei tot hem: “Ik ben de weg, de waarheid, en het leven. Niemand komt tot de Vader behalve door Mij.”

Hebr. 4:16 Laat ons daarom vrijmoedig naar de troon van gunst komen, opdat wij genade kunnen verkrijgen en gunst voor hulp vinden in tijd van behoefte.

Nu weten wij natuurlijk dat er geen Tempel is waar wij eigenlijk een offergave kunnen brengen. Nochtans weten wij dat zelfs na de verrijzenis van Yeshua door gelovigen offergaven gebracht werden. Zij werden niet voor zonde gebracht, maar voor de doelen waarvoor zij ontworpen waren... voor volledige toewijding, voor het doen van geloften, voor totale overgave, voor gehoorzaamheid, en uit dankbaarheid voor יהוה's voorziening. Vandaag, als gelovigen in Messiah, zijn wij levende stenen die geestelijke offers aanbieden, die de volledige overgave van onze levens vertegenwoordigen:

1 Pet. 2:5 u ook, als levende stenen, wordt opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers aan te bieden aanvaardbaar voor Yah door Yeshua de Messiah.

Iemand die een dier voor één van deze vrijwillige offergaven brengt, moet met beide handen op het hoofd van het dier leunen. Velen zeggen dat het dier op deze wijze een substituut voor de zonde van de persoon werd. Terwijl dit waar is bij de schuld- en het zondeoffergaven, zijn er andere redenen voor het leunen. Het kan zijn omdat zij heel hun kracht en bedoeling aan יהוה toewijdden. Zij kunnen een specifiek geestelijk doel stellen of lof aan יהוה aanbieden. De rook van het aangeboden dier stijgt dan als een zoet aroma tot יהוה op, de tot

the man being elevated to heavenly stature. The offering is about dedication and transformation.

Okay, just one more question. Did Yeshua ever make an offering? Hmmmm.....He was a respected Rabbi and He kept Torah. He loved the Father and He totally surrendered His will to Him. Of course He would not have needed to make an offering for sin, but wasn't He completed dedicated to the Father? Wouldn't He have wanted to publically express His love for His Father? Wouldn't the people around Him have expected Him to make these offerings? Plus we read no criticisms by the Pharisees that He was not making offerings. These verses demonstrate His commitment:

Matthew 26:39 He went a little farther and fell on His face, and prayed, saying, "O My Father, if it is possible, let this cup pass from Me; nevertheless, not as I will, but as You will."

John 17:4 "I have glorified You on the earth. I have finished the work which You have given Me to do."

So what can we gain from study of the sacrifices? First of all, be aware that these Levitical sacrifices had nothing to do with "being saved" or with "eternal salvation". They were and they are about worshipping יהוה. What we learn from them can benefit us as we too desire to improve our relationship with the Almighty and as we learn how to "draw near" that He may dwell in our midst.

Shabbat Shalom!

Ardelle

hemelse gestalte verhoogde mens voorstellend. Het aanbieden gaat over toewijding en verandering.

O.k., nog één vraag. Heeft Yeshua ooit een offergave gebracht? Hmmmm Hij was een gerespecteerde Rabbijn en Hij hield Zich aan Thora. Hij hield van de Vader en Hij gaf Zijn wil totaal aan Hem over. Natuurlijk zou Hij het niet nodig hebben om een offergave voor zonde te brengen, maar was Hij niet volmaakt toegewijd aan de Vader? Zou Hij niet Zijn liefde voor Zijn Vader openlijk hebben willen uitdrukken? Zouden de mensen rond Hem niet hebben verwacht dat Hij deze offers bracht? Plus lazen wij geen kritieken door Farizeeën dat Hij geen offergaven bracht. Deze verzen tonen Zijn overgave:

Mat. 26:39 Hij ging een weinig verder en viel op Zijn gezicht, en bad, zeggend: "O Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan; niettemin, niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt."

Joh. 17:4 "Ik heb U op de aarde verheerlijkt. Ik heb het werk beëindigd dat U me hebt gegeven om te doen."

Dus wat kunnen wij met de studie van de offers bereiken? Eerst en vooral, wees ervan bewust dat deze Levitiesche offers niets van doen hadden met "gered zijn" of met "eeuwig heil". Zij gingen en zij gaan over יהוה aanbidden. Wat wij ervan leren, kan ons ten goede komen naarmate ook wij verlangen om onze relatie met de Almachtige te verbeteren en naarmate wij leren hoe te "naderen" zodat Hij in ons midden kan vertoeven.

Shabbat Shalom!

Ardelle